Judecătoria Chișinău
sediul Centru

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

în cauza civilă intentată în baza cererii de chemare în judecată depusă de

Compania de Asigurări „DONARIS VIENNA INSURANCE GROUP” Societate pe Acțiuni

vs

Lidia CEBAN

(*încasarea despăgubirii de asigurare în ordine de regres*)

Mențiuni procedurale:
Dispozitivul hotărârii a fost pronunțat în lipsa părților la 15 mai 2026
Cererea de apel a fost depusă la 18 mai 2026
Hotărârea motivată a fost întocmită la 6 iulie 2026

Dosarul nr. 2-1034/2026

(Număr PIGD:2-26009146-12-2-27012026)

Subrogarea asigurătorului nu instituie, prin sine, o răspundere autonomă a terțului față de asigurător, dar permite valorificarea doar a dreptului pe care persoana despăgubită l-ar fi avut împotriva autorului prejudiciului. În lipsa probării vinovăției pârâtei, plata despăgubirii de asigurare nu creează obligația acesteia de a restitui suma achitată de asigurător..

municipiul Chișinău
15 mai 2026

Judecătorul Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, Ion BOCAN,

soluționând, fără citarea părților, în procedură scrisă, cauza civilă intentată în procedura cererilor cu valoare redusă, la cererea de chemare în judecată înaintată de Compania de Asigurări „DONARIS VIENNA INSURSANCE GROUP" Societate pe Acțiuni împotriva Lidiei CEBAN privind încasarea despăgubirii de asigurare și compensarea cheltuielilor de judecată,-

constată următoarele:

ÎN FAPT.

Prin cererea de chemare în judecată înregistrată în procedura Judecătoriei Chișinău, sediul Centru la 27 ianuarie 2026, Compania de Asigurări „DONARIS VIENNA INSURANCE GROUP" Societate pe Acțiuni în contradictoriu cu Lidia CEBAN a solicitat pronunțarea unei hotărâri judecătorești cu privire la încasarea sumei de 3.640 MDL, cu titlu de despăgubire de asigurare și compensarea cheltuielilor de judecată.

Argumentele expuse de reclamantă în susținerea acțiunii formulate.

Potrivit circumstanțelor de fapt expuse în acțiune de reclamantă, la 2 septembrie 2024, între Compania de Asigurări „DONARIS VIENNA INSURANCE GROUP" Societate pe Acțiuni, în calitate de asigurător și Organizația de Creditare Nebancară „MICROINVEST" Societate cu Răspundere Limitată, în calitate de asigurat, a fost încheiat contractul de asigurare facultativă a mijloacelor de transport auto-casco nr. CSK2024-002708/1-1, prin care a fost asigurat automobilul de model Dacia Logan, anul producerii 2019, număr de înmatriculare *****, contra mai multor riscuri, inclusiv și riscul contra prejudiciilor ca rezultat al accidentelor de circulație.

La 16 mai 2025, în municipiul Chișinău, *****, s-a produs incidentul în urma căruia Lidia CEBAN, în timp ce deschidea poarta gospodăriei sale, a deteriorat aripa și bara de protecție spate a vehiculului de model Dacia Logan, anul producerii 2019, număr de înmatriculare *****.

În corespundere cu materialul emis de către Inspectoratul de Poliție Râșcani nr. 8896 din 16 mai 2025, cazul dat nu a fost calificat drept contravenție în temeiul art. 104 din Codul Contravențional, din motiv că lipsește elementul vinovăției, cazul dat fiind neintenționat, totodată fiind recunoscută drept persoană responsabilă de producerea incidentului menționat.

Conform dispoziției nr. CSK1127_2025 din 12 septembrie 2025, evenimentul produs s-a recunoscut drept caz asigurat și a dispus achitarea prejudiciului material suportat în rezultatul accidentului în trafic în cuantum de 3.640 MDL persoanei păgubite.

Indică că repararea prejudiciului material în speța dată este prescrisă de normele art. 1856 și 1998 din Codul Civil, care menționează despre obligația persoanei vinovate de a repara prejudiciul patrimonial cauzat în rezultatul unui delict.

La 15 octombrie 2025, reclamanta a expediat pârâtei reclamație prin care a solicitat achitarea despăgubirii de asigurare în mod benevol, la care a fost dat un răspuns neargumentat din punct de vedere legal, fapt ce a general înaintarea prezentei acțiuni.

Solicită Compania de Asigurări „DONARIS VIENNA INSURANCE GROUP" Societate pe Acțiuni încasarea sumei de 3.640 MDL, cu titlu de despăgubire de asigurare și compensarea cheltuielilor de judecată.

Apărările formulate de pârâta Compania de Asigurări „GENERAL ASIGURĂRI" Societate pe Acțiuni.

Instanța a comunicat pârâtei copia cererii de chemare în judecată și înscrisurile anexă, însă, în interiorul termenului stabilit, pârâta nu și-a valorificat dreptul de a depune referință și/sau probe în apărarea sa.

Din aceste considerente, s-a dispus examinarea cauzei în baza probatoriului administrat.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ.

Articolul 276^4 din Codul de procedură civilă:

„(1) Instanța soluționează cauza și adoptă dispozitivul hotărârii într-un termen de cel mult 6 luni de la data depunerii cererii.

(2) Dacă, după ce i s-au comunicat cererea de chemare în judecată și înscrisurile anexate, pârâtul nu depune referință, soluționarea cererii se face în baza materialelor anexate la dosar.

(3) Hotărârea judecătorească adoptată se publică pe pagina web a instanţei judecătoreşti şi se comunică participanților la proces, inclusiv prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor.

(4) Hotărârea judecătorească poate fi atacată cu apel, care se examinează în condițiile prezentului cod. Deciziile instanței de apel nu se supun recursului, fiind definitive și irevocabile de la pronunțare.

(5) Instanța de apel examinează cererea de apel în procedură scrisă sau cu citarea participanților la proces, prevederile art. 276^3 fiind aplicabile corespunzător."

Articolul 122 din Codul de procedură civilă:

„(1) Circumstanţele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probaţiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante.

(2) Admisibilitatea probelor se determină în conformitate cu legea în vigoare la momentul eliberării lor.

(3) Se consideră inadmisibile probele obţinute cu încălcarea prevederilor legii, cum ar fi inducerea în eroare a participantului la proces, încheierea actului de către o persoană neîmputernicită, încheierea defectuoasă a actului procedural, alte acţiuni ilegale.

(4) Se consideră inadmisibile probele ce nu au fost prezentate de participanții la proces până la data stabilită de judecător, cu excepţia cazurilor prevăzute la art. 1191 şi art. 372 alin. (1)."

Articolul 30 din Legea nr. 106/2022 privind asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto pentru pagube produse de vehicule:

„(1) Asigurătorul RCA care a plătit despăgubirea de asigurare are dreptul sa înainteze acțiune de regres în limitele acestei sume în cazul în care:

a) nu a fost îndeplinită obligația de încheiere a unui contract de asigurare obligatorie RCA, în condițiile art. 8 alin. (3) și (4);

b) vehiculul nu dispune de raport de inspecție tehnică periodică, valabil la momentul producerii accidentului;

c) accidentul a fost produs cu intenție sau a fost produs în timpul comiterii intenționate a unei infracțiuni;

d) accidentul a fost produs în timpul când făptuitorul infracțiunii săvârșite a încercat să evadeze de la forțele de ordine;

e) vehiculul era condus cu încălcarea regulilor privind dreptul de conducere, constatată în condițiile Codului contravențional;

f) conducătorul vehiculului a părăsit locul accidentului contrar prevederilor legale care reglementează circulația rutieră pe drumurile naționale și cele locale;

g) conducătorul vehiculului era în stare de ebrietate survenită în urma consumului de alcool, droguri și/sau alte substanțe cu efecte similare ori conducătorul vehiculului a refuzat testarea alcoolscopică ori narcologică sau după caz, examinarea medicală cu recoltarea probelor biologice, cu excepția celor prevăzute la art. 21 alin. (7).

(2) Asigurătorul RCA are dreptul să solicite persoanei culpabile de producerea accidentului de vehicul și/sau persoanei păgubite recuperarea cheltuielilor suportate în legătură cu instrumentarea dosarului de daune deschis în temeiul cererii de despăgubire neîntemeiată.”

Articolul 1856 din Codul Civil:

„(1) Asigurătorul care a plătit despăgubirea de asigurare, precum și eventualele cheltuieli de diminuare a prejudiciului, se subrogă, în limitele acestei sume, în dreptul la repararea prejudiciului față de terțul căruia îi revine obligația să repare prejudiciul cauzat, dacă legea sau contractul nu prevede altfel.

(2) În măsura în care a renunțat la un drept față de acel terț într-un mod care dăunează dreptului asigurătorului de subrogare, asiguratul pierde dreptul său la despăgubire în privința acelui prejudiciu.

(3) Asigurătorul nu poate exercita dreptul de regres pe baza subrogării față de un membru al familiei contractantului sau a asiguratului, o persoană care se află într-o relație socială echivalentă cu contractantul sau asiguratul ori un salariat al unuia dintre aceștia, cu excepția cazului în care asigurătorul demonstrează că prejudiciul a fost cauzat de acea persoană intenționat sau din culpă gravă, dar cunoscînd că există probabilitatea că prejudiciul va surveni.

(4) Asigurătorul nu poate exercita drepturile pe baza subrogării în detrimentul asiguratului.

(5) Asigurătorul poate renunța total sau parțial la exercitarea dreptului de subrogare împotriva persoanei care poartă răspundere de producerea pagubei, dacă ea însăși a suferit grav, sau împotriva moștenitorilor ei, dacă persoana a decedat ca urmare a producerii riscului asigurat, precum și în alte situații în care împrejurările justifică renunțarea.”

Articolul 1998 din Codul Civil:

„(1) Cel care acţionează faţă de altul în mod ilicit, cu vinovăţie este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, şi prejudiciul moral cauzat prin acţiune sau omisiune.

(2) Prejudiciul cauzat prin fapte licite sau fără vinovăţie se repară numai în cazurile expres prevăzute de lege.

(3) O altă persoană decît autorul prejudiciului este obligată să repare prejudiciul numai în cazurile expres prevăzute de lege.

(4) Prejudiciul nu se repară dacă a fost cauzat la rugămintea sau cu consimţământul persoanei vătămate, cu condiția că persoana cunoștea sau trebuia să cunoască consecințele rugămînții sau ale consimțământului, şi dacă fapta autorului nu contravine bunelor moravuri.”

MOTIVAREA INSTANȚEI.

Studiind materialele dosarului, argumentele părților și înscrisurile administrate, judecătorul consideră că acțiunea este neîntemeiată și urmează a fi respinsă, pentru următoarele considerente.

Probatoriul administrat la dosarul cauzei atestă că la 2 septembrie 2024, între Compania de Asigurări „DONARIS VIENNA INSURANCE GROUP" Societate pe Acțiuni, în calitate de asigurător și Organizația de Creditare Nebancară „MICROINVEST" Societate cu Răspundere Limitată, în calitate de asigurat, a fost încheiat contractul de asigurare facultativă a mijloacelor de transport auto-casco nr. CSK2024-002708/1-1, prin care a fost asigurat automobilul de model Dacia Logan, anul producerii 2019, număr de înmatriculare *****, contra mai multor riscuri, inclusiv și riscul contra prejudiciilor ca rezultat al accidentelor de circulație (filele dosarului 18 verso - 20).

La 16 mai 2025, în timp de automobilul de model Dacia Logan, anul producerii 2019, număr de înmatriculare *****, era parcat pe *****, mun. Chișinău, a fost deteriorat parțial. Astfel, Lidia CEBAN, încercând să iasă din curtea casei și în timp de a deschis poarta, a lovit automobilul și a deteriorat aripa și bara de protecție spate din partea dreaptă.

Prin încheierea ofițerului principal de sector SP-3 IP Râșcani al DP mun. Chișinău, Valentin ZGUREAN din 26 mai 2025, s-a propus încetarea examinării materialului înregistrat sub numărul 8896 la 16 mai 2025, din motiv că faptele constatate nu întrunesc semnele constitutive ale competenței de contravenție prevăzute de art. 10 Cod contravențional sau a componenței de infracțiune prevăzute de art. 14 Cod Penal (fila dosarului 20 verso).

La 16 mai 2025, proprietarul automobilului de model Dacia Logan, anul producerii 2019, număr de înmatriculare *****, a depus la Compania de Asigurări „DONARIS VIENNA INSURANCE GROUP" Societate pe Acțiuni declarație de daune, în temeiul căreia a fost deschis dosarul de daună nr. CSK1127_2025.

Potrivit procesului-verbal de constatare a pagubelor nr. CSK1127_2025 din 26 august 2024, în rezultatul incidentului din 16 mai 2025, a fost deteriorat segmentul de pavilion, fiind propuse soluțiile de recondiționare R1+V (fila dosarului 11).

Prin dispoziția Companiei de Asigurări „DONARIS VIENNA INSURANCE GROUP" Societate pe Acțiuni nr. CSK1127_2025 din 12 septembrie 2025, s-a recunoscut evenimentul produs și descris în declarația de daune drept caz asigurat, în conformitate cu care: dauna 3.640 MDL (fila dosarului 8).

Prin acțiunea depusă, reclamanta Compania de Asigurări „DONARIS VIENNA INSURANCE GROUP" Societate pe Acțiuni solicită încasarea din contul pârâtei a sumei de 3.640 MDL, cu titlu de despăgubire de asigurare și compensarea cheltuielilor de judecată. Reclamanta și-a fundamentat acțiunea pe dispoziția articolelor 1856 și 1998 din Codul Civil.

Cu referire la incidența în speță a dispozițiilor art. 1856 din Codul Civil.

Judecătorul reține că, prin acțiunea depusă, reclamanta nu solicită executarea unei obligații contractuale asumate de pârâtă, ci urmărește recuperarea sumei achitate cu titlu

de despăgubire de asigurare în temeiul contractului de asigurare facultativă încheiat cu persoana asigurată.

Prin urmare, pretenția reclamantei trebuie analizată prin prisma condițiilor în care asigurătorul, după plata despăgubirii, poate exercita dreptul de subrogare împotriva terțului pretins responsabil de producerea prejudiciului.

În acest sens, articolul 1856 din Codul civil reglementează efectul subrogării asigurătorului în drepturile asiguratului, însă această normă nu instituie, prin ea însăși, o răspundere autonomă a terțului față de asigurător.

Subrogarea nu creează un drept nou, distinct de dreptul persoanei despăgubite, ci permite asigurătorului să exercite, în limitele sumei achitate, dreptul la repararea prejudiciului pe care asiguratul l-ar fi putut valorifica împotriva persoanei căreia îi revine, potrivit legii, obligația de reparare a prejudiciului.

Corespunzător, judecătorul conchide că, pentru ca art. 1856 din Codul civil să poată fundamenta admiterea acțiunii, reclamanta urma să demonstreze nu doar faptul plății despăgubirii de asigurare, ci și existența unui drept al asiguratului împotriva pârâtei.

Altfel spus, reclamanta trebuia să dovedească faptul că pârâta era ținută, în raport cu persoana păgubită, să repare prejudiciul cauzat automobilului, iar această obligație putea fi transmisă reclamantei prin efectul subrogării.

În speță, existența acestui drept nu a fost demonstrată, în sensul că reclamanta a probat că a existat un contract de asigurare facultativă, că a fost deschis dosarul de daună și că evenimentul a fost recunoscut drept caz asigurat. Aceste circumstanțe justifică raportul dintre asigurător și asigurat și explică plata despăgubirii de asigurare, însă nu demonstrează, prin ele însele, existența unei obligații delictuale a pârâtei față de proprietarul automobilului avariat.

Sub acest aspect, judecătorul subliniază că plata despăgubirii de către asigurător nu transformă automat persoana indicată în materialele dosarului de daună în debitor al unei obligații de restituire. Or, asigurătorul poate fi ținut, în raport cu asiguratul său, să plătească despăgubirea în temeiul contractului de asigurare, inclusiv pentru producerea unui risc asigurat, însă dreptul de a recupera ulterior suma achitată de la un terț depinde de demonstrarea condițiilor răspunderii juridice a acelui terț.

Cu referire la incidența în speță a dispozițiilor art. 1856 din Codul Civil.

Condițiile generale cu privire la angajarea răspunderii delictuale.

Judecătorul reține că prezenta acțiune are natura juridică a unei acțiuni în răspundere civilă delictuală, reclamanta solicitând repararea prejudiciului material cauzat unei alte persoane.

Răspunderea civilă delictuală reprezintă mecanismul juridic prin care persoana care, printr-o faptă ilicită săvârșită cu vinovăție, cauzează altei persoane un prejudiciu, este obligată să repare consecințele prejudiciabile ale conduitei sale.

Spre deosebire de răspunderea contractuală, care apare ca urmare a încălcării unei obligații concrete stabilite prin contract, răspunderea delictuală se angajează ca urmare a încălcării obligației generale de a nu leza, prin fapte ilicite, drepturile și interesele legitime ale altor persoane.

Pentru angajarea răspunderii civile delictuale este necesară întrunirea cumulativă a următoarelor condiții: (*i*) existența unei fapte ilicite, (*ii*) existența unui prejudiciu, (*iii*) existența raportului de cauzalitate dintre fapta ilicită și prejudiciu, precum și (*iv*) vinovăția autorului faptei.

Fapta ilicită constituie conduita prin care se încalcă normele dreptului obiectiv, drepturile subiective sau interesele legitime ale unei alte persoane. Aceasta se poate manifesta atât prin acțiune, cât și prin inacțiune, atunci când legea impune persoanei o anumită conduită.

Prejudiciul reprezintă consecința negativă produsă prin fapta ilicită, care poate avea caracter patrimonial sau nepatrimonial. În cazul prejudiciului moral, atingerea se produce asupra valorilor nepatrimoniale ale persoanei, precum demnitatea, onoarea, liniștea, sentimentul de siguranță, integritatea psihică sau confortul moral.

Raportul de cauzalitate exprimă legătura dintre fapta ilicită și prejudiciul pretins. Pentru angajarea răspunderii delictuale, prejudiciul trebuie să fie consecința directă, firească și previzibilă a faptei ilicite.

Vinovăția exprimă caracterul imputabil al conduitei autorului faptei ilicite și presupune posibilitatea de a atribui acestuia consecințele prejudiciabile ale faptei sale. În materia răspunderii delictuale, vinovăția justifică transferarea sarcinii reparării prejudiciului asupra autorului faptei.

Verificarea întrunirii acestor condiții în speță.

Raportând principiile expuse la circumstanțele cauzei, instanța constată că la caz nu sunt întrunite condițiile angajării răspunderii civile delictuale a pârâtei Lidia CEBAN.

(i) Fapta ilicită.

În ceea ce privește fapta ilicită, judecătorul reține că aceasta rezultă din încheierea ofițerului principal de sector SP-3 IP Râșcani al DP mun. Chișinău, Valentin ZGUREAN din 26 mai 2025, în conținutul căreia este indicat că la 16 mai 2025, în timp de automobilul de model Dacia Logan, anul producerii 2019, număr de înmatriculare *****, era parcat pe *****, mun. Chișinău. În timp ce Lidia CEBAN a încercat să iasă din curtea casei și a deschis poarta, a lovit automobilul și a deteriorat aripa și bara de protecție spate din partea dreaptă.

Respectiv, judecătorul reține că existența faptei ilicite este dovedită.

(ii) Vinovăția

În ceea ce privește vinovăția, judecătorul reține că la caz nu există nici o probă de natură să confirme că Lidia CEBAN ar fi acționat cu vinovăție la 16 mai 2025, or, în încheierea ofițerului principal de sector SP-3 IP Râșcani al DP mun. Chișinău, Valentin ZGUREAN din 26 mai 2025, este indicat în mod expres că ***cazul descris nu poate fi calificat ca contravenție din motiv că fapta constatată nu a avut loc intenționat***.

Prin urmare, această condiție nu este întrunită, iar această concluzie este suficientă pentru a exclude angajarea răspunderii civil delictuale a pârâtei.

Judecătorul subliniază că răspunderea delictuală are caracter cumulativ, ceea ce înseamnă că lipsa uneia dintre condițiile sale esențiale împiedică nașterea obligației de reparare a prejudiciului, chiar dacă celelalte elemente ar putea fi reținute.

Astfel, chiar dacă în speță a fost dovedit faptul material al deteriorării automobilului asigurat, această împrejurare nu poate fundamenta, prin sine, obligația pârâtei de reparare a prejudiciului, în lipsa demonstrării caracterului culpabil al conduitei sale.

Judecătorul subliniază că art. 1998 alin. (1) din Codul civil condiționează expres obligația de reparare a prejudiciului de existența unei conduite ilicite săvârșite cu vinovăție. Această condiție nu poate fi prezumată doar din rezultatul produs, deoarece răspunderea delictuală nu sancționează simpla producere a unui prejudiciu, ci conduita imputabilă persoanei care l-a cauzat.

Altfel spus, pentru angajarea răspunderii pârâtei, reclamanta urma să demonstreze că Lidia CEBAN a acționat cu intenție, imprudență sau neglijență, ori că, în circumstanțele concrete ale cauzei, aceasta trebuia și putea să prevadă producerea prejudiciului, or, materialele dosarului nu conțin asemenea probe.

Din actele cauzei rezultă doar că incidentul s-a produs în timp ce pârâta încerca să iasă din curtea casei și a deschis poarta, moment în care automobilul parcat pe ***** a fost deteriorat. Totuși, reclamanta nu a indicat în ce anume a constat imprudența sau neglijența pârâtei, ce regulă de conduită a fost încălcată de aceasta, dacă poarta era instalată necorespunzător, dacă pârâta a manevrat-o într-un mod neglijent sau dacă, în raport cu poziționarea automobilului și cu circumstanțele concrete ale locului, aceasta putea în mod rezonabil să prevadă producerea deteriorării.

În lipsa unor asemenea probe, simpla mențiune că pârâta a deschis poarta și că, în acest context, automobilul a fost deteriorat, nu este suficientă pentru a reține vinovăția acesteia.

Concluzia respectivă este consolidată și de încheierea ofițerului principal de sector SP-3 IP Râșcani al DP mun. Chișinău, Valentin ZGUREAN din 26 mai 2025, prin care examinarea materialului înregistrat sub nr. 8896 din 16 mai 2025 a fost încetată, fiind reținut că faptele constatate nu întrunesc semnele unei fapte contravenționale sau infracționale.

Judecătorul reține că actul organului de poliție nu exclude, în mod absolut, posibilitatea angajării răspunderii civile delictuale, deoarece standardul și finalitatea răspunderii civile sunt distincte de cele ale răspunderii contravenționale sau penale, însă, în condițiile în care organul competent nu a constatat existența unei fapte contravenționale, iar reclamanta nu a prezentat probe suplimentare care să demonstreze vinovăția civilă a pârâtei, instanța nu poate suplini această carență probatorie prin prezumții.

În acest context, judecătorul consideră neîntemeiată abordarea potrivit căreia persoana indicată în materialele dosarului de daună ca fiind implicată în producerea incidentului ar urma să suporte automat suma achitată de asigurător, de vreme ce plata despăgubirii în cadrul raportului contractual de asigurare confirmă că evenimentul a fost considerat caz asigurat și că asigurătorul a executat obligația sa față de asigurat.

Această distincție este esențială inclusiv pentru aplicarea art. 1856 din Codul civil, așa cum, subrogarea asigurătorului operează numai în drepturile pe care asiguratul le avea împotriva terțului obligat la repararea prejudiciului.

Corespunzător, asigurătorul nu poate dobândi, prin efectul subrogării, un drept mai extins decât cel al persoanei despăgubite. Or, dacă asiguratul nu ar fi putut solicita repararea prejudiciului de la pârâtă în lipsa demonstrării vinovăției acesteia, nici reclamanta, în calitate de asigurător subrogat, nu poate pretinde recuperarea despăgubirii achitate.

Judecătorul reține că art. 1856 din Codul civil nu instituie o răspundere autonomă și obiectivă a terțului față de asigurător.

Norma respectivă reglementează mecanismul transmiterii dreptului la repararea prejudiciului, însă existența acestui drept trebuie verificată potrivit regulilor aplicabile raportului dintre persoana păgubită și pretinsul autor al prejudiciului. În speță, acest raport este unul delictual, iar condițiile răspunderii delictuale nu sunt întrunite din cauza lipsei vinovăției pârâtei.

De asemenea, potrivit art. 1998 alin. (2) din Codul civil, prejudiciul cauzat prin fapte licite sau fără vinovăție se repară numai în cazurile expres prevăzute de lege.

Reclamanta nu a indicat o normă specială care ar institui în sarcina pârâtei obligația de reparare a prejudiciului independent de vinovăție pentru o situație precum cea dedusă judecății, iar în lipsa unei asemenea norme, instanța nu poate angaja o răspundere obiectivă, iar cererea urmează a fi analizată exclusiv prin prisma regulii generale a răspunderii întemeiate pe vinovăție.

În aceste condiții, în lipsa probării vinovăției pârâtei, nu există un drept al persoanei despăgubite împotriva Lidiei CEBAN în care reclamanta să se poată subroga în temeiul art. 1856 din Codul civil, respectiv, nu este întrunit temeiul juridic pentru încasarea din contul pârâtei a sumei de 3.640 MDL, cu titlu de despăgubire de asigurare, iar această cerință urmează a fi respinsă.

Având în vedere soluția de respingere a pretenției principale, nu există temei pentru compensarea din contul pârâtei a cheltuielilor de judecată suportate de reclamantă, motiv pentru care și această pretenție urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

În conformitate cu prevederile articolelor 90, 94, 96, 236, 238–241, 255, 276^{2}-276^{4} din Codul de procedură civilă, judecătorul,-

h o t ă r ă ș t e :

Cererea de chemare în judecată înaintată de Compania de Asigurări „DONARIS VIENNA INSURSANCE GROUP” Societate pe Acțiuni împotriva Lidiei CEBAN privind încasarea despăgubirii de asigurare și compensarea cheltuielilor de judecată, se respinge ca neîntemeiată.

Hotărârea poate fi contestată cu apel la Curtea de Apel Centru, în termen de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii.

Cererea de apel se depune la Judecătoria Chișinău, sediul Centru.

Judecătorul,
Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

Ion BOCAN